

3. Szárnyaim, ó, ha lehetnének,
Mint a galamb, ha repülhetnék:
Én elrepülnék messze földre,
Elmennék én e nép közül.
Pusztát keresnék, ezektől
Ahol nyugodalmam lehetne.
4. Mind este, reggel őt óhajtom,
Délben is ő nevét kiáltom,
És meghallgatja könyörgésem,
Megtart engem békességben
Minden ellenségim ellen,
Kik összegyűltek énellenem.

” *Istenem, Uram, kérlek tégedet: Fordítsad reám szent szemeidet;
Nagy szükségemben ne hagyj engemet, Mert megemészti nagy
bánat szívemet.*

*Hogyha énnékem szárnyam lett volna, Mint a galamb, elrepül-
tem volna;*

Hogyha az Isten engedte volna, Innét én régen elfutottam volna.

*Te azért, lelkem, gondolatodat, Istenbe vessed bizodalmaidat;
Rólad elvész minden terhedet, És meghallgatja te könyörgésedet.*

(Kecskeméti Vég Mihály)